

Sen Basgın Geldin Sırtı Gara

– İpciERDOĞAN · 22 Aralık 2018

SEN BASGIN GELDİN SIRTİ GARA

İki Garanın mücadelesi

Ağalığı bir türlü elden bırakmayan, akli-fikri av ve avcılıkta olan Tömür Abdulla birkaç dönüm tarlayı ekip biçmeye erindiğinden her yıl Balığın, Gara lakaplı oğlu Isganı kendine çiftçi tutardı. İkisi de lafa gelince baba, çalışmaya gelince boş ver kişilerdi. Sal arabasına yükledikleri sapları harmana götürmek üzere tarladan yola çıktılar ki karşıdan sap yüklemeye tarlasına giden Şamlı oğlu Mehmet Ağa ile iki oğlu Alim ve Ilık'la burun buruna geldiler.

Gara, ani bir hareketle onlara arabalarını durdurmalarını işaret etti. Daha selam verip alınmadan, hal hatır dahi sormadan sanki önemli bir şey olmuşcasına “sapın, saçmanın sırası mı Memmed ağa, emmiyin oğlu Cılık Ali ölmüş, daha ne duruyunuz, sona eller ne der, köye dönünsane ”.

Mehmet ağa gerisin geriye kör Pişman köye dönerken “Allah Allah biz harman yerinde nasıl duymuyok,bunlar tarlada nasıl duyuyorlar, bu işte bir iş var amma her neyse” dedikten sonra eli tütün tabakasına gitti ,

“ Nasıl Abdullah dayı, adamı tarladan köye bomboş savmak, ona hendek sağdırmak nagadar tatlı daalmı?” derken Gara Isganın keyfine diyecek yoktu. Atları kırbaçladı.

Abdulla dayısı, olanları şaşkın şaşkın izlerken Garaya karşı içten içe öfkelense de bunu ona belli etmemeye çalışırken yinede onu ikaz etmekten geri kalmadı “bir gün bu yaptıkların bir başka zamanda hatıl da önüne gelirse ben garışmam haaa Gara Isgan ım” derken bıyık altından gülümsemeyi de ihmal etmiyordu.

Gara ilk hanımından ayrılınca Karıncalı köyünden evlenmişti. İki kayını ablalarını her ziyarete köye gelişlerinde bir türlü köylerine dönmek bilmiyorlar, Karacaören'de on on beş gün kalıyorlar, gezip tozuyorlar, zaten geçimden aciz bu aileye aileye yük olduklarının farkına bile değillerdi. Gara bu durumu hanımına belirtmeye çalışıyor, o anki suratının ekşimesinden hanımı her şeyi zaten anlıyordu.

Hamidin Omar eski söförlerden mesleğinin çoğunu Ankara da taksicilik yapmakla geçmiş olan Aytekin ağabey isiyle ortak bir kamyon almışlar nakliyecilik yapıyorlardı. Bunun yanında canlı hayvan alım ve satımı yaptıklarından bir ayakları da şehirde ve hayvan pazarında oluyordu.

Kendilerine hayvanların bakımında getirip götürmede çoğunlukta Balağın Gara, yerine göre onun işi çıkarsa Güccük Gara'nın oğlu sırtı Gara Mustafa yardımcı oluyordu. O günlerde Balağın Garanın kayınları köyde misafir kaldıkları için “onlara ayıp olur” diye yalnız bırakmak istemediğinden Aytekin ve Ömer ağabeyine yardıma gidemiyordu.

Kayınlarından iyi den iyiye bıkkınlık getiren Gara onlardan kurtulmak için Ömer'in yanına akıl almaya gitti. Sağdan soldan laf etseler de çevrenin kalabalığından derdini ona bir türlü anlatma fırsatı bulamıyordu. Herkes kendisine “ iyi ki geldin Gara, Çolak Abbası Gadir Kaan evine nasıl süzmeye saldın, hele şunu anlat da az gülelim” bir başkası “Gırım Osman'ı nasıl batırdın” gibi soru yağmuruna tutuyordu.

Aradan bir müddet sonra aradığı fırsat eline geçti.” Aman Ömer Ağabey gulun kölen olayım başımda şöyle şöyle bir hal var, beni bunlardan kurtarın...” Az düşünüyormuş gibi yapmacık bir tavır takınan Ömer “ooo o iş kolay, sen bizi gönülle biz de seni bu dertten kurtarıyoruz, kayın babanın adı ney?” Gara acelece “adı falan”. Ömer,”bu hafta sen pazara gitme Gara, senin yerine Sırtı Gara bizimle gitsin ki yapacağımız plan boşa çıkmasın...”

Hayvan pazarına gidenlerin dönüş saatine yakın bir vakitte Gara, gezelim bahanesiyle kayınlarını yanına alıp köy meydanına indiklerinde Karakuş Kamyon’da onların yanında korna çalıp durdu. Müşteriler arabadan inerken, “Vah, tüh, o nasıl dövüştü, adamı ne kadar dövdüler” diye ortaya konuşan Ömer, çevrede toplananların dikkatini çekmeye çalışırken açık vermesin diye Balağan Gara’ya da çaktırmadan kaş atıyordu. Meraklının biri oradan hemen atıldı.

- Hayırdır Ömer! Ne dövüşü? Kim kimi dövmüş?

- Vallahi Ahmet ağa şaardeki hayvan pazarında Karıncalılar ile Yağmurlular birbirine girdiler, Karıncalı bir adam çok zopa yidi, ambulansla hastaneye...

Lafı ağzında yarım kaldı. Gara'nın kayınlarından büyüğü,

- Kimmiş, adı neymiş ağabey, elini ayağını öpüyüm çabuk söyle.

Plan gereği Sırtı Gara adeta zembelek ten adeta boşanırcasına falan oğlu felanmış.....

Balağan Gara'nın iki kayını aynı anda, “Aboov, abooooov, babam, bu babaaaaam” diye bağırarak Daşlı Gedik denilen dağın tepesini dizlerine vurarak aşarlarken, olaylara gülmekten kırılanlara da enişterleri Balağan Gara önceden söz verdiği göz aydınlığına Hafız’ın dükkanından aldığı sadrazam sucuğunu dağıtıyordu.

Sırtı Gara'nın (Mustafanın sırtı zenciler gibi siyah olduğundan bu lakabı köylü takmış) babası Güccük Gara (Süleyman Kara kuru biri olduğundan bu lakabı köylüleri takmıştır), kardeşi Mustafa Çanakkale Savaşında şehit düşmüş, kendisi de Kurtuluş Savaşı’na katılmıştı.

Bulduğu yerde beş yada on dakika dan fazla oturamaz, yıllarca çare bulamadığı bu sıkılma hastalığından dolayı gitmediği doktor, hoca kalmamıştı. Köy köy dolaşır, gittiği yerlerde savaşlarda başından geçenleri anlatır, bazen onlara türkü bazen ağıt söyler, dinleyenlerine hoşça vakit geçirtir, akşam namazından bir kaç dakika önce ancak evine gelebilirdi. Şakacı köylüleri onu gördükleri her yerde, “Duyduklarına göre savaşta kardeşi şehit düşene ya da savaşa katılanlara devletin para yardımında bulunacağını” söylüyorlardı. Bu şaka günlerce, aylarca sürerken Gara Dayı’nın kafası karışmaya başlamıştı. Öyle ya; durduk yerde bu laf çıkmaz, ateş olmayan yerde duman tütmezdi. Bir gün Kırşehir de PTT de çalışan damadı Cafar köye kayın babası Gara Dayı ve kaynanasını ziyarete gelir. Laf lafı açarken laf döne dolaşa devletin para dağıtacağına gelir dayanır.

Gara Dayı, “oğlum bunun aslı, nesli nedir? Bunu hemen araştırıp, bana haber salda kafamdaki bu böcük gitsin sana zahmet”.

Damadı, “Vallahi kayın baba ben böyle bir şey duymadım, ama öğrenirsem köylülerin le sana haber iletirim” der

Şehre giden damat araştırır, soruşturur böyle bir şeyin olmadığını öğrenir. Haber salmak için şimdiki Çaçabey camisinin ilerisindeki araba durağında köye yük ve yolcu taşımaya müşteri bekleyen Hamid’in Ömer ve Balağan Gara’ya rast gelir. Pazardan kayın babam ve horantası yesin diye aldığı sebze

ve meyve dolu fileyi onlara teslim ederken; maaş işinin aslının olmadığını, dolayısıyla kayın babasının boş hayale kapılıp ümitlenmemesini salık verir. Köye vardıklarında Ömer, kamyonu Aytekin'le garaja çekerlerken Balağın Gara da, Cafar'ın verdiği fileyi Gara Dayı'nın evine götürür.

Selam ve hoş beşten sonra, "Müjdemî isterim Gara Dayı! Senin para işin olmuş, artık devlet seni maaşa bağlamış, hatta ilk maaşını damadın Cafar parayı Ömer'e teslim etti, git ondan al" diyen Balağın Gara oradan ayrılırken hendek sağdırmanın zevkini kahkahalarla yaşıyordu. Gara Dayı, sevinçle soluğu Hamid'in Omar'ın evinde aldı. Çayları höpürdetirlerken akli fikri para daydı. İhtiyaçları vardı. İşi fazla uzatmadan parayı istedi. Ömer Balağın Gara'nın başına ördüğü bu çorabın derdine çareyi bulmada zorluk çekmeden Allah vergisi hazır cevaplilik la "Vallahi Süleyman ağa ben belki düşürürüm diye parayı Danacının Hayrullah'a vermiştim, paran onda, git al".

Gara Dayı, Hayrullah'ın kapısını çaldığında elinin boşa çıkacağını bilemezdi. Hayrullah da, onu Apoon Nahat'e havale etti. Soluk soluğa kalan Gara Dayı, zor kötek nefes aldığından dolayı Nahat'e meramını anlatırken güçlük çekiyordu. Nahat adamla eğlenmeyi pek beceremezdi, başını bir sağa, bir sola çevirdi, ne desin, nasıl Güccük Gara'yı başından savsın.

"Süleyman ağa; ben parayı bacanağım Aloon Dağıstan'a evi sana benden daha yakın diye vermiştim paran onda git al", derken utancından yere bakıyordu.

Gara Dayı'nın yürümekten ayağına kara su inmişti. Nasıl olsa Dağıstan ev komşusuydu. Parayı ondan alır almaz hemen evime varıp yorgunluğumu gideririm diye iç geçirip tekrar yola düştü.

Dağıstan bu işin şaka olduğunu Gara Dayı'ya diyecek oldu diyemedi. Oda yapı olarak adamlarla eğlenmeyi beceremezdi, ezile büzüle işi Aytekin'e havale ederken komşusu ile göz göze gelmemeye çalışarak

"Ben parayı Aytekin'e teslim ettim", diyerek ahırda hayvanlara yem dökceğim bahanesiyle oradan kaytarması bir oldu.

Aytekin, Gara Dayı'yı görünce şaşırır gibi oldu. Adamın yorgunluğu diz boyuydu. Atlatmasına atlatacak, ondan kurtulacak, ama içindeki yalan sevmelik daha baskın geldi.

- Süleyman ağa yıllarca beraber komşuluk yaptık, seni severim, doğruyu söyleyecek olursam aslında böyle bir şey yok. Bütün bu dümenler Balağın Gara'nın uydurmasıdır.

Gara Dayı o an bütün yorgunluğunu unutmuş kendisine oynanan bu oyunu hazmedememişti. Olayı hanımına tek tek anlatırken ağlamamak için kendisini zor tutarken onları dinleyen bıyıkları henüz yeni yeni terleyen oğlu Sırtı Gara Mustafa, "Baba sen üzülme ben bunun ahını Balağın Gara'dan alırım" diye kendi kendine söyleniyordu

Olaydan bir ay ya geçmiş, ya geçmemişti. Sırtı Gara, Balağın Gara'ya Fedaker'in kahvesinde rast geldi. Sanki olanlardan hiç haberi yokmuş gibi davranıp işin ucuna az buçuk heyecan katarak "İhsan abi, ellam senin bir şeyden haberin yok. Ben şimdi Bozlapa'dan (Boztepe) dayım gili ziyaret edip geldim, enişten Memiş'in evi ağıt tufan sen burada ne savsaklanıyon." Balağın Gara Sırtı Garadan dokuz on yaş kadar büyüktü, onu belki çocuk gördüğünden babasına oynadığı oyun kendi aklında yoktu ki onun aklında olsun da intikam alma yoluna gitsin. Karşısındakine az buçuk heyecanla "Hayırdır Mustafa, eniştem de, bacım da bir şey mi var" diye sorular soruyordu.

Birden telaşlanmıştı, bu yüzden ne yapacağını bilemiyordu. Bu telaşla siyah yüzü hepten kararı

“Mesele nedir Mustafa, bacım gilde bir yaramazlık mı var” Sırtı Gara, “sakin olursan söylerim durum vahim,

enişten Memiş'in benzinliği patlayıp yanmış, her yer simsiyah. Bacın ile enişten ölmüş”.

Daha Sırtı Gara'nın lafı bitmeden Balağın Gara Boztepe'yi yağın yağmura aldırmadan koşarak bulmuştu bile. Boztepe'ye varınca öyle bir şey olmadığını gören Gara, kimseye bir şey demeden gerisin geriye Karacaören'in yolunu tutarken, “Tömür Abdulla dayımın didiği çıktı, yaptığım hatılda önüme geldi” diyerek iç geçirdi

Utanma duygusuyla köye ağır ağır dönerken köy girişindeki köprü üzerinde kendisini dört gözle bekleyen Sırtı Gara'yı gördü. Sırtı Gara zafer kazanmış bir kumandan edasında bir müttet kendisini seyretti. Balağın Gara utancından yere bakıyordu. Yaptığı çok ayıptı. Özür dilercesine “Sen benden baskın geldin gardaşlık gel bir öpüyüm, helal olsun sana”dyerek utanç terlerini sildi.Evinin yolunu tuttuğunda “Ula ben seni kayınlarından kurtardım, senin babama yaptığın ayıp değil mi?” diyen Sırtı Gara'nın sesini duymuyordu bile.

ERDOĞAN ÇALIŞKAN GERÇEK YAŞANMIŞLIKLAR 26 01 2012

Öyküleri şahısları küçük düşürmek mirasçılarını rencide etmek için yazmadım.

Önemli not. Yazı başındaki rumuz kapanan Çağdaş gazetesinde önceleri öykülerim yayınlanırdı ona aittir. Silemiyorum.